

Μαύρα μάτια μαύρα φρύδια - Μάρκος Βαμβακάρης 1936

Μαύρα μάτια, μαύρα φρύδια,
κατσαρά μαύρα μαλλιά
άσπρο πρόσωπο σαν κρίνος
και στο μάγουλο ελιά

Τέτοια ομορφιά ποτές μου
αχ! τσαχπίνα μου γλυκιά
δεν την έχω απαντήσει
εις ετούτο το ντουνιά

Μαυρομάτα μου για `σένα
εκατάντησα τρελός
Θα πεθάνω δεν αντέχω
έχω γίνει φθισικός

Πόνους έχω εγώ κρυμμένους
μες στα φύλλα της καρδιάς
με τα μάγκικά σου μάτια
όταν φως μου με κοιτάς

Νόστιμο τρελό μικρό μου - Μάρκος Βαμβακάρης - 1938

Κάνω τη τσάρκα μου περνώ
για σε μικρό μελαχρινό,
από τη γειτονιά σου
για τα γλυκά τα μάτια σου
και για την εμορφιά σου.

Νόστιμο μικρό τρελό μου,
μάγκικο μελαχρινό μου.

Γιατί δε βγαίνεις να σε δω
που ξέρεις πόσο σ' αγαπώ,
κρυφά από τη μαμά σου
μελαχρινό με τρέλανε
με τη γλυκιά ματιά σου
με τρέλανε μελαχρινό
με τη γλυκιά ματιά σου.

Μάγκικο τρελό μικρό μου
κορμί μελαχρινό μου.

Ένα γλυκό φιλάκι σου
βγάλε απ' το στοματάκι σου,
μη θες να με παιδεύεις
εσύ για μένα είσαι γιατρός
εσύ θα με γιατρέψεις.
Νόστιμο μικρό τρελό μου,
μάγκικο μελαχρινό μου.

Η Κλωστηρού - Μάρκος Βαμβακάρης -1933

Πότε μες τα κίτρινα ντυμένη σε κοιτάζω
το λυγρό σου το κορμί κάθουμαι και θαυμάζω
που μέρα νύχτα δε βγαίνεις απ' το νου μου Ι
αχ μαυρομάτα μου τσαχπίνα κλωστηρού μου

Κόκκινα σαν βάλεις αδελφούλα
πως ήθελα να σ' έβρισκα μέρος που να `χει ζούλα
μπλε όταν φορέσεις πως μ' αρέσεις
και τη καρδιά μου κλωστηρού μου έχεις κλέψει

Πότε μες τα κίτρινα ντυμένη σε κοιτάζω
το λυγρό σου το κορμί κάθουμαι και θαυμάζω
που μέρα νύχτα δε βγαίνεις απ' το νου μου Ι
αχ μαυρομάτα μου τσαχπίνα κλωστηρού μου

Κόκκινα σαν βάλεις αδελφούλα
πως ήθελα να σ' έβρισκα μέρος που να `χει ζούλα
μπλε όταν φορέσεις πως μ' αρέσεις
και τη καρδιά μου κλωστηρού μου έχεις κλέψει

Μπουζούκι μου διπλόχορδο - Μάρκος Βαμβακάρης 1937

Μπουζούκι μου διπλόχορδο
μπουζούκι μου καημένο
μονάχα εσύ παρηγορείς
κάθε φαρμακωμένο

Το ντέρτι που `χω στην καρδιά
το ξέρεις και λυπάσαι
πριν να με κάψεις άπιστη
ποιος ήμουν το θυμάσαι

Τώρα με αποστρέφονται
με λένε αλανιάρη
τι θέλω τέτοια μια ζωή
ο Χάρος ας με πάρει

Κι αν είμαι αλάνης φουκαράς
δεν φταίω σας το λέω
για δυο ματάκια ψεύτικα
μέρα και νύχτα κλαίω

Μπουζούκι σύντροφε πιστέ
εσύ μονάχα μένεις
αυτή την ψεύτικη ζωή
να μου την εγλυκαίνεις

Διαζύγιο - Μάρκος Βαμβακάρης - 1936

Σου `δωσα διαζύγιο
τι θέλεις πια από μένα
τώρα γυρίζεις κι όλο λες
τι μου `χεις καμωμένα

Τρελή σε στεφανώθηκα
μες τον Άγιο Διονύση
και σ' έκανα νοικοκυρά
και ποιος να σου μιλήσει

Κι εσύ μου την κοπάνηγες
και μου την αμολούσες
το βράδυ τον Γιωργάκη σου
έπαιρνες και γλεντούσες

Έπρεπε να σε σκότωνα
να `κάνα τα μυαλά σου
πάρε το διαζύγιο
και τράβα στην δουλειά σου

Ψηλά τη χτίζεις τη φωλιά - Μάρκος Βαμβακάρης

Ψηλά τα παραθύρια σου
και μακριά κοιτούνε
κι όταν με δούνε κι έρχουμαι,
δίχως αέρα κλειούνε

Ψηλά τη χτίζεις τη φωλιά
και θα λυγίσει ο κλώνος
και θα σου φύγει το πουλί
και θα σου μείνει ο πόνος

Βασιλικό στη γλάστρα σου,
φυτεύεις και ποτίζεις
Εγώ δε θα περάσω πια,
γιατί με βασανίζεις

Γιαφ Γιουφ - Μαρικα Παπαγκικα - 1928

[Στη φυλακή με βάλανε στο νούμερο το ένα]x2

[κι αδίκως με δικάσανε γιατ' αγαπώ εσένα.]x2

[Γιαφ γιουφ δε σε θέλω πια δε σε θέλω μην περνάς]x2

[τράβα μάγκα στη δουλειά σου γιατί θα 'βρεις το μπελά σου
γιατί μου 'γινες μπελάς.]x2

[Στη φυλακή με βάλανε στο νούμερο το πέντε]x2

[κι αδίκως με δικάσανε χρονάκια δεκαπέντε.]x2

[Γιαφ γιουφ δε σε θέλω πια δε σε θέλω μην περνάς]x2

[τράβα μάγκα στη δουλειά σου γιατί θα 'βρεις το μπελά σου
με εκείνη π' αγαπάς
τράβα μάγκα στη δουλειά σου γιατί θα 'βρεις το μπελά σου
γιατί μου 'γινες μπελάς.]

[Πορτοκαλιά εφύτεψα στη φυλακή σαν μπήκα]x2

[και πορτοκάλια έφαγα κι ακόμα δεν εβγήκα.]x2

[Γιαφ γιουφ δε σε θέλω πια δε σε θέλω μην περνάς]x2

[τράβα μάγκα στη δουλειά σου γιατί θα 'βρεις το μπελά σου
με εκείνη π' αγαπάς
τράβα μάγκα στη δουλειά σου γιατί θα 'βρεις το μπελά σου
το ξύλο που θα φας.]

[Κρασί, χασίσι και σεβντάς με κάμαν να χτικιάσω]x2

[είκοσι δυο χρονών παιδί τα νιάτα μου να χάσω.]x2

[Γιαφ γιουφ δε σε θέλω πια δε σε θέλω μην περνάς]x2

[τράβα μάγκα στη δουλειά σου γιατί θα 'βρεις το μπελά σου
γιατί μου 'γινες μπελάς
τράβα μάγκα στη δουλειά σου γιατί θα 'βρεις το μπελά σου
το ξύλο που θα φας.]

Για σένα μαυρομάτα μου (Κάθε βραδάκι τραγουδώ) - 1936
Σπύρος Περιστέρης

Κάθε βραδάκι τραγουδώ για σένανε τσαχπίνα
για σένα μαυρομάτα μου ναζιάρα μου μπομπίνα.

Για σένα μαυρομάτα μου ναζιάρα μου μπομπίνα
κάθε βραδάκι τραγουδώ σκληρό καρδί τσαχπίνα.

Τα μάτια σου τα φρύδια σου κι αυτά σου τα χειλάκια
Με βάζουνε καθημερινώς σε χίλια δυο μεράκια.

(Στράτος:) Γεια σου Σαμιωτάκι!

(Ρούκουνας:) Γεια σου Στράτο!

Μα εσύ μου λες πως δε με θες γιατί είμαι αλανιάρης
και μου χτυπάς κατάμουτρα πως πλούσιο θα πάρεις.

(Στράτος:) Γεια σου Σπύρο μου (Περιστέερη) με το
μπουζουκάκι σου!

Κορόιδο είσαι μάθε το κορόιδο με τα ούλα
αφού πουλάς τέτοια καρδιά για πλούσια σακούλα.

Κι αν είμαι αλάνης έχω εγώ τα πλούτη στην καρδιά μου
και για παλάτια με χρυσά έχω στην αγκαλιά μου.

Μες στον τεκέ της Μαριγώς - Σπύρος Περιστέρης - 1935

Μες στον τεκέ της Μαριγώς
μ' έπιασε ένας μυστικός
βρε κι απάνω στο μεράκι
βάζει χέρι στο μαυράκι

Τον λουλά μας τον εσπάει
και τη τίκα μας αρπάζει
τότε τράβηξα μαχαίρι
και τον βάρεσα στο χέρι

Εγινε μεγάλ' αντάρα
και όλα στο τεκέ μαντάρα
του κανα μια ματσαράγκα
και του το στριψα του μάγκα

Δυο μάγκες μες στη φυλακή - Κώστας Τζόβενος - 1934

Δυο μάγκες μες στη φυλακή,
τα βάλαν με τον Διαυθυντή.
Τον αέρα να του πάρουν,
κι ότι θέλουν για να κάνουν.

Βάρα μάγκα το μπουζούκι,
κι άσε το μαστουρουλούκι.
Θέλω η πενιά να κλαίει,
και τα ντέρτια μου να λέει.

Κι απ' τα σίδερα σαν βγω,
μάγκα θα σου ξηγηθώ.
Θε να ψήσω τη μικρούλα,
να στα κουβαλάει ούλα.

Θα σου στείλω και μαυράκι,
μέσ' απ' του Καραϊσκάκη.
Πρόσεξε μην την τσιμπήσουν,
και στη Σήμανση την κλείσουν.

Θα σου στείλω στ' όνομά σου,
τέλια για το μπαγλαμά σου.
Μη μιλάς και κάνε μόκο,
θα σου ξηγηθώ μπαγιόκο.

Ο Πινόκλης - Γιάννης Ιωαννίδης - 1928

Κει στον Πειραιά γεννήθηκα
και τ' όνομά μου ειν' Τσόκλης
μα δω ξαναβαφτίστηκα
και γίνηκα Πινόκλης

Κει στον Πειραιά καθόμουναι
κει μες στο Πασαλιμάνι
μα στο Νιού Γιόρκι κάθομαι
στο Μάντισον σε χάνι

Και ξέρτε ρε αρκαντάσηδες
πώς μπερδεύτηκεν ο κόμπος
γιατί την ανακάλυψε
αυτή τη γη ο Κολόμπος

Τουτοι οι μπάτσοι που ρθαν τώρα - Γιάννης Ιωαννίδης - 1928

Τούτ' οι μπάτσοι που `ρθαν τώρα, βρε
τούτ' οι μπάτσοι που `ρθαν τώρα, βρε
τούτ' οι μπάτσοι που `ρθαν τώρα, ουά
τι γυρεύουν τέτοιαν ώρα;

Έρθανε να μας ρεστάρουν, βρε
ήρθανε να μας ρεστάρουν, βρε
ήρθανε να μας ρεστάρουν
και τα ζάρια να μας πάρουν.

Και μας ψάξανε για ζάρια ρε,
και μας ψάξανε για ζάρια, ρε
και μας ψάξανε για ζάρια,
και μας βρίσκουν οχτώ ζευγάρια.

Παίζω ζάρια και κερδίζω, ρε,
παίζω ζάρια και κερδίζω, ρε
παίζω ζάρια και κερδίζω,
και στην πόκα τα τοκίζω.

Έρχομαι το φράχτη, φράχτη, βρε,
έρχομαι το φράχτη, φράχτη, ρε
έρχομαι το φράχτη, φράχτη,
και σε βρίσκω μ' ένα ναύτη.

Στην Υπόγα - Α. Κωστής - 1930

Ρε ν' από πι ρε ν' από πίσω στη στρατώνα
βαρέσαν μα βαρέσαν μάγκα στην υπόγα

Μπαίνει `νας μπα μπαίνει `νας μπάτσος με το
κούφιο

Και ρίχνει μου και ρίχνει μούσμουλα στο ρούφο

Και κατρακύ και κατρακύλισε το φέσι
μας σβήνει ο να μας σβήνει ο ναργιλές στη μέση

Ωωωωώχ ωωχ!

Και τον ανά και τον ανάβει η Κυριακούλα
ρε που `χει τάλιρα και τσιγαριές στη ζούλα

Γεια σου ρε Μή γεια σου ρε Μήτσο στραβοκάνη
που `σαι μαστού που `σαι μαστούρι απ' το ντουμάνι

Ο Θερμαστής - Γιώργος Μπάτης - 1934

Μηχανικός στη μηχανή
και ναύτης στο τιμόνι
κι ο θερμαστής στο στόκολο
μ' έξι φωτιές μαλώνει.

Αγάντα θερμαστάκι μου,
και ρίχνε τις φτυαριές σου
μέσα στο καζανάκι σου
να φτιάξουν οι φωτιές σου.

Κάργα ρασκέτα, ωχ, και λοστό
το Μπέι να περάσω
και μες του Κάρντιφ τα νερά
εκεί να πάω ν' αράξω.

Μα η φωτιά είναι φωτιά,
μα η φωτιά είναι λαύρα
κι η θάλασσα μου τα `κανε
τα σωθικά μου μαύρα.

Ο Νίκος ο τρελάκιας - Ανέστης Δελιάς 1936

(στιχοι: αυτοβιογραφία Νίκου Μάθηση)

Τον ξέρετε, μωρέ παιδιά, τον Νίκο τον τρελάκια,
παιδί τζιμάνι, μάγκες μου, μα κάνει καυγαδάκια,
παιδί τζιμάνι, μάγκες μου, μα κάνει καυγαδάκια,
τον ξέρετε, μωρέ παιδιά, τον Νίκο τον τρελάκια.

Το κούφιο και η δίκοπη είναι η συντροφιά του,
γι' αυτό δεν πάει, μάγκες μου, ποτέ κανείς κοντά του,
γι' αυτό δεν πάει, μάγκες μου, ποτέ κανείς κοντά του,
το κούφιο και η δίκοπη είναι η συντροφιά του.

Οι γκόμηνες τον ξέρουνε κι όλοι οι νταβατζήδες,
για γούστο του τσακώνεται με όλους τους νταήδες,
για γούστο του τσακώνεται με όλους τους νταήδες,
οι γκόμηνες τον ξέρουνε κι όλοι οι νταβατζήδες.

Την κάπα του την κρέμασε εδώ και λίγα χρόνια,
γι' αυτό και τον εβγάλανε τρελάκια τα κορόιδα,
γι' αυτό και τον εβγάλανε τρελάκια τα κορόιδα,
την κάπα του την κρέμασε εδώ και λίγα χρόνια.

Πέντε μάγκες στον Περαιά - Γιοβάν Τσαούς

Πέντε μάγκες στον Περαιά
πέρναγαν απ' τον τεκέ
ένας είπε απ' την παρέα
πα να πιούμε ένα αργιλέ

Μπήκαν μέσα να φουμάρουν
φώναξαν τον τεκετζή
φτιάξε ένα αργιλέ αφράτο
με Περσίας τουμπεκί

Δύο τάλαρα τον δίνεις
τρία θα πληρώσουμε
αν η γκλάβα μας γεμίσει
θα σε προτιμήσουμε

Φούμαραν και ήταν τζούρα
φώναξαν τον τεκετζή
δεν κατάλαβαν μαστούρα
ήταν σκέτο τουμπεκί

Εσύ νόμιζες πως έχεις
τίποτα κορτάκηδες
ούτε πιτσιρίκια έχεις
μήτε και πρεζάκηδες

Πάμε `κεί στου Κουνελάκη
έχω ζούλα ναργιλέ
πάμε μάγκες να τον πιούμε
να μην πάμε στον τεκέ

Εσύ νόμιζες πως έχεις
τίποτα κορτάκηδες
ούτε πιτσιρίκια έχεις
μήτε και πρεζάκηδες

Αν θα κλείσουν τους τεκέδες
Περαιά Κρεμυδαρού
τότε πια θα κουβαλάω
στην σπηλιά την κουρελού

Αμερικάνος - Ιάκωβος Μοντανάρης - 1935

Πέντε μάγκες στον Περαία
ζούλα κάνανε παρέα

Πίνανε και δεν πληρώναν
όπου λάχαινε τη στρώναν

Ρίξανε το μανιτάρι
μια βραδιά με το φεγγάρι

Πιάσαν έν' Αμερικανό
στη μανίτα σάλτα πάνω

Και του πήρανε τις χήνες
τα δολάρια, τις λίρες

Του πασάραν τη μανίτα
και του λένε καληνύχτα

Βλέπω τον Αμερικάνο
και μου λέει, τι να κάνω

Πέντε μάγκες χθες με ήβραν
κι ότι είχα μου τα πήραν

Το παιχνίδι του Αμερικάνου - Κώστας Σκαρβέλης

Όταν με δεις και το φορώ στραβά,
βρε, το καπέλο
να ξέρεις πως επέτυχε, όπλες,
το κόλπο όπου θέλω

Τρεις μέρες βασανίζομαι
με τον Αμερικάνο
για να του στήσω μηχανή, όπλες,
το κόλπο να του κάνω

Με τα λιμά τον έμπλεξα,
στο πόκερ, στην πασέντζα
κι όλο το χτένι δούλευε, ωχ αμάν,
στη ζούλα κι η σκαλέτα

Στον άσσο τρία μου 'λεγε
και δέκα στο πεντάρι
και πάντα τέρτσος έβγαινε, όπλες,
όπου κι αν με ποντάρει

Μα το κορόιδο μπάνισε,
τον τύλιξα στα ζάρια
εκεί του τα καθάρισα, ωχ αμάν,
όλα του τα δολάρια

Πού να βρώ γυναίκα να σου μοιάζει - Αντώνης Διαμαντίδης 1939

Πού να βρω γυναίκα να σου μοιάζει,
να `χει μάτι που καρδιά να σφάζει,
να `χει το καμάρι σου κι όλη αυτή τη χάρη σου
και τη βελουδένια την ελιά σου.
Να `χει το καμάρι σου κι όλη αυτή τη χάρη σου
πού να βρω γυναίκα να σου μοιάζει.

Θα σου δώσω πλούτη κι αν γυρέψεις,
μη με διώχνεις θα με καταστρέψεις,
πάρε με στα χέρια σου, τ' άσπρα περιστέρια σου
η καρδιά μου μ' άλληνη δε σ' αλλάζει.
Πάρε με στα χέρια σου, τ' άσπρα περιστέρια σου
πού να βρω γυναίκα να σου μοιάζει.

Πες πως μ' αγαπάς κι ας είναι ψέμα,
ρίξε μου κουκλί μου ένα βλέμμα,
μη μ' αφήνεις μόνο μου, γιάτρεψε τον πόνο μου
πλούτη και αν δεν έχω τι πειράζει.
Μη μ' αφήνεις μόνο μου, γιάτρεψε τον πόνο μου
πού να βρω γυναίκα να σου μοιάζει.

Παμεινώντας - Στέλιος Κηρομύτης

Ξανά τό παραμύθι σου τό είπες από σπόντα (δις)
παράτησε τά πονηρά ρέ μάγκα Παμεινώντας (δις)

τί θέλεις τό κορίτσι μου κι ολό τό φέρνεις βόλτα (δις)
σάν θά ξανάρθεις σπίτι μου θά βρείς κλειστή τή
πόρτα (δις)

άσε τά κόλπα πονηρέ καί σέ καταλαβαίνω (δις)
προτού τήν κάνεις την λαδιά στο νόημα σου μπαίνω
(δις)

Πέφτεις σε λάθη - Βασίλης Τσιτσάνης 1948

Πέφτεις σε λάθη τι έχεις πάθει
και κάθε μέρα βρίζεις και γελάς
με πικραίνεις σαν ξένο με κοιτάς
και στο ρέμα με τραβάς

Δεν είσαι κείνη που `χα γνωρίσει
κι ήτανε σφάλμα να σε παντρευτώ
με προδίνεις και πρέπει να σε βρει
τιμωρία σοβαρή

Έχεις αλλάξει και μ' έχεις κάψει
την προσβολή σου δε θα τη δεχτώ
δε σ' αντέχω κυρά μου δε βαστώ
και το δρόμο μου τραβώ

Η καρδιά σου θα γίνει χρυσή - Βασίλης Τσιτσάνης - 1950
τραγούδι: Μαρίκα Νίνου, Προδρομος Τσαουσάκης, Τσιτσάνης

Το δρόμο τον κακό που πήρες θα στον κόψω
και την καρδιά σου την σκληρή
Θα την κάνω ν' αλλάξει το χρώμα
κι από μαύρη να γίνει χρυσή

Πείσμα το έβαλα δική μου να σε κάνω
όποια θυσία αν χρειαστεί
Θα την κάνω ν' αλλάξω την καρδιά σου
κι από μαύρη να γίνει χρυσή

Όσο σκληρά κι αν μου φερθείς πρέπει να ξέρεις
θα μ' αγαπήσεις, δεν μπορείς!
Θα κερδίσω για πάντα την καρδιά σου
κι από μαύρη να γίνει χρυσή

Θα κερδίσω για πάντα την καρδιά σου
κι από μαύρη να γίνει χρυσή
Θα κερδίσω για πάντα την καρδιά σου
κι από μαύρη θα γίνει χρυσή

Τι παράξενη κοπέλα είσαι εσύ - Μανώλης Χιώτης

Τι παράξενη κοπέλα είσαι `συ
τι μεράκια έχεις και σε βασανίζουν;
Ώρα τώρα το `χεις ρίξει στο κρασί
και τα μάτια σου τα βλέπω να δακρύζουν.

Τι μυστήριο κορίτσι είσαι `συ
μια σε βλέπω στα μεταξωτά ντυμένη,
μια σε βλέπω να τα πίνεις σαν τρελή
κι από ντύσιμο πολύ κακοφτιαγμένη.

Τι παράξενη κοπέλα είσαι `συ
δεν μ' αρέσει η ζωή αυτή που κάνεις.
Άσε πλέον τις ταβέρνες το κρασί,
σου το λέω πως στην ψάθα θα πεθάνεις.

Το δικό σου το μαράζι - Γιώργος Μητσάκης 1953

Το δικό σου το μαράζι θα με φάει
Πάει χαμένη η ζωή μου τώρα πάει
Και με δίχως να ντραπώ,
δώσε βάση τι θα πω
Να `χεις χάρη μάγκα που σε αγαπώ

Από σένα στη ζωή μου υποφέρω
Θα γεράσω πριν την ώρα μου το ξέρω
Κι αν το θύμα είμαι εγώ
κι όλα σου τα συγχωρώ
Να `χεις χάρη μάγκα που σε αγαπώ

Κάθε μέρα με το σπίτι μου μαλώνω
Τα δικά σου τα σπασμένα τα πληρώνω
Κι αν στα χέρια σου εγώ
τόσα βάσανα τραβώ
Να `χεις χάρη μάγκα που σε αγαπώ

Πεχλιβάνης - Θανάσης Παπακωνσταντίνου - 2000

Μια νύχτα θα `ρθει από μακριά, βρε αμάν αμάν
αέρας Πεχλιβάνης
να μην μπορείς να κοιμηθείς, βρε αμάν αμάν
μόλις τον ανασάνεις.
Θα `χει θυμάρι στα μαλλιά, βρε αμάν αμάν
κράνα για σκουλαρίκια
και μες στο στόμα θα γυρνά, βρε αμάν αμάν
ρητορικά χαλίκια.

Θα κατεβεί σαν άρχοντας, βρε αμάν αμάν
θα κατεβεί σαν λύκος
να πάρει χρώμα και ζωή, βρε αμάν αμάν
της μοναξιάς ο κήπος.
Τα μελισσάκια θα γυρνούν, βρε αμάν αμάν
γύρω απ' τις πολυθρόνες
και το νερό το κρύσταλλο, βρε αμάν αμάν
θα ρέει απ' τις οθόνες.

Αέρα να `σαι τιμωρός, βρε αμάν αμάν
να `σαι και παιχνιδιάρης
κι αν βαρεθεί η ψυχούλα μου, βρε αμάν αμάν
να `ρθεις να μου την πάρεις,
για να κοιτάει από ψηλά, βρε αμάν αμάν
του κόσμου τη ραστώνη,
να ξεχαστεί σαν των βουνών, βρε αμάν αμάν
το περσινό το χιόνι.

Παράτα τα - Νικόλας Άσημος - 1979

Παράτα το σχολειό, παράτα αυτό το χάλι
Να είσ' αφεντικό του εαυτού σου πάλι
Παράτα τα θρανία και τ' αμφιθέατρα
Να ρθης στην παραλία να κάνουμ' έρωτα.

Παράτα τη δουλειά, παράτα την τη σκρόφα
Και κοίτα πως εσύ θ' αποφασίζεις πρώτα.
Χιλιάδες σουπερμάρκετ γεμάτα πράματα
Γιατί δεν τα βουτάμε για τα γεράματα;

Παράτα το θεό, πατέρα και παρτάλι
Μη θέλεις παντρεία και μισθωτό χαμάλη
Αρνήσου να `σαι σκλάβα διπλά κι ολόϊδια
Να ζήσουν τα παιδιά μας μεσ' τα κοινόβια.

Παράτα το λοιπόν, παράτα το το κόμμα
Μη θες να κουβαλās το κουρδιστό σου πτώμα.
Της κεντρικής γαϊδάρας να είσ' ερμηνευτής
Αρνήσου να `σαι χάφτης και καθοδηγητής.

Κατούρα στη βουλή και σπάστους τα γραφεία
Να πάει να πνιγεί κι η γραφειοκρατία
Και φόρεσε κουκούλα ωσάν σε πρίζουνε
Σε κάθε αναμπουμπούλα μη σε γνωρίζουνε.

Παράτα το στρατό το προβατοποιείο
Και ας μας έχουνε για το τρελλοκομείο
Για μια χαζή πατρίδα οπλίζουν τους λαούς
Δεν κάνει η ιεραρχία για τους αναρχικούς.

Στην κοινωνία αυτή σαπίσαμε στ' αλήθεια
Απάνθρωποι θεσμοί μας γίνανε συνήθεια
Παράτησέ τα όλα να ζήσουμ' άβολα
Οι άλλοι όπως βαδίζουν κι εμείς ανάποδα.

Τα Σιγανά Ποτάμια - Παύλο Σιδηρόπουλος - 1989

Βρ' ας ήτανε τη μοίρα μου για λίγο να γελούσα
και του Χριστού τους πειρασμούς εγώ να τους περνούσα
διωγμένος με το διάολο στην έρημο χαμένος
και σου 'λεγα μετά εγώ ποιος θα 'ταν κερδισμένος

Θα άναβα ένα ναργιλέ να μαστουριάζαν όλοι
δαιμόνια, καλικάντζαροι μαζί κι αρχιδιαβόλοι
και θα 'χε πέντε γκόμενες καθένας μας παρέα
να φτιάχνουνε χορεύοντας του σιναφιού τα σέα

Θα φώναζα να 'ρχόντουσαν κι όλα τα φιλαράκια
για να μην ενοχλούμε πια της πόλης τα παιδάκια
γυναίκες να γουστάρουνε του άντρα τα τερτίπια
και στο τσαρδί του σατανά θα στήναμε ξενύχτια

Μετάξι από κινέζικα παλάτια θα φορούσα
με φούντα Καλαματιανή και μαύρο από την Προύσα
και θα 'χα και τα όργανα στη διαπασών να παίζουν
του κόσμου όλοι οι αμαρτωλοί τι χάνουνε να ξέρουν